ஓம்
தத் ஸத்
பரப்பிரஹ்மணே நம:.

சொருபாநந்த விளக்கம்.

இது

திருத்துருத்தி - இந்திரபீடம்
ஸ்ரீ காபாத்திர சுவாமிகளாதீனம்
ஸ்ரீ ஈசூர் - சச்சிதாநந்த சுவாமிகள் திருவடித்தொண்டர்
39-ஆவது பட்டாளம் சுபேதார் மேஜராயிருந்த
ஆத்மஞானி
ஸ்ரீ ஐயாக்கண்ணுத் தேசிக மூர்த்திகளின்
மாணவராகிய
ஸ்ரீமத் - தே. அ. சாமி குப்புசாமி அவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,

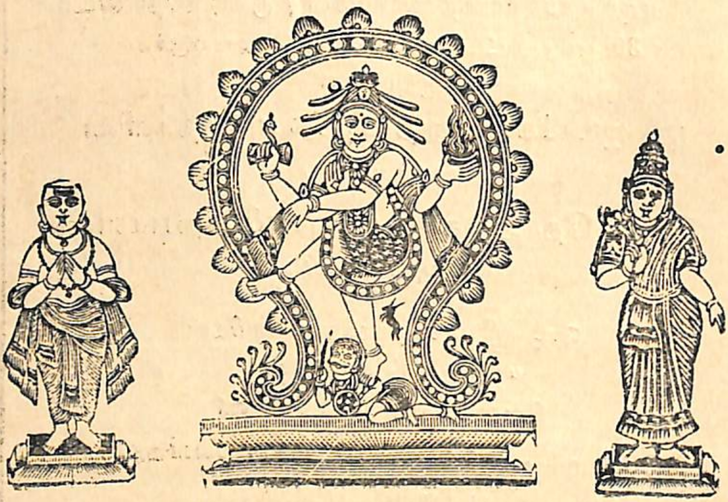
ஷை ஸ்ரீ சச்சிதாநந்த சுவாமிகள்
மாணுக்கருளொருவராகிய
வேதாந்த வித்வத் சிரோமணி
ஸ்ரீமத் - பி. ஆறுமுக முதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு,

இந்நூலாசிரியரின் பாதசேகரர்
காளத்தி - இ. சிதம்பரசாமி புராணிகரவர்களால்

சென்னை,
அமெரிக்கன் டைமேண்ட் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

இதன் விலை] 1929. [அணா 1.

முகவுரை.

மனவுணர்வு வாய்ந்த ஒவ்வோருயிருஞ் சுகப்பேற்றையுந் துக்க நீக்கத்தையும் விரும்புவ தியல்பாம்; நம்முடைய முயற்சியு மவைபற்றியேயாம். நாம் எவ்வகையாக முயற்சிப்பினும் அவை பூரணமாகச் சித்தியாமை பற்றிக் கவலைக் கடலில் வீழ்ந்து பிறப்பிறப்புச் சுகதுக்க மூப்பிளமை முதலிய துவந் துவத்தினின்றும் செவ்விதின் மீளும்வழி காணுது பெரிதுந் துன்புறுகிறோ மென்பது; மிகு பிரசித்தமாம். நாம் இத்துன்பத்தினின்றும் மீள்வகை கண்டுய்யுமாறு பரமேசுவரன் சுருதி ஸ்மிருதி புராணேதிகாசங்களைத் தம் முகத்தானுந் தம்மருள்பெற்றார் முகத்தானும் வெளியாக்கி அவ்வப்போது அவை கூறிய வழி நாமொழுகுமாறு குருமூர்த்தி வடிவங்கொண்டு உள்ள வாறுள்ள நிலையை நமக்குபதேசித்து அருள் புரிகின்றாரென்பதும் சாத்திர சம்மதமாம்.

இங்ஙனம் வெளிவந்த குருமூர்த்திகளுள் திருத்துருத்தி இந்திர பீடங் கரபாத்திர சுவாமிகளும் ஒருவராவர். அவர் வழிவந்தாருள் ஒருவராய் மஹா பிரசித்திபெற்று விளங்கிய ஸ்ரீ ஈசூர் - சச்சிதாநந்த சுவாமிகளின் நல்லருள் பெற்ற நன்மாணுக்கருள் ஒருவராயும் ஆத்ம வித்தாயும், தம்மை அடைந்த மாணவருக்குத் தத்துவத்தை ஐயந்திரிபற வுபதேசிக்கும் ஆற்றல் நிரம்பியவராயும் விளங்கிய சுபேதார் மேஜர் ஸ்ரீ ஐயாக்கண்ணு தேசிக மூர்த்தியிடத்துத் தமியேனுக் கநுக்கிரக வாயிலாகச் சித்தித்த ஆத்மாநுபவப் பேற்றை இந்நூல் வாயிலாக மந்தணமின்றித் தெரிவித்திருக்கின்றேன். இங்ஙனம் தெரிவித்தது புகழ்நோக்கியும் பொருள் நோக்கியும் அன்றாம். இந்நூலை விசுவாசத்துடன் படிப்பார் துக்கத் தொகுதியையும் அதன் மூலத்தையும் இப்பிறவிலேயே யகற்றி யினியென்பதில்லாத இன்ப நிலையை அடைவார்க ளென்பது எனது பூரணமான எண்ணமாம். சொரூபம் என்பது ஆன்மாவாம்; ஆநந்தமென்பது அதன் வடிவாம்; விளக்கமென்பது அதனை விளக்குவதாம். எனவே, சொரூபாநந்த விளக்கமென்பது சொரூபாநந்தத்தை விளங்கச் செய்யும் நூலென இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைப் பெயராம்; அல்லது அடையடுத்த ஆகுபெயருமாம். யானடைந்த குருவருட்பேற்றை இந்நூல் வாயிலாக வெண்பா வடிவ

மாகப் பாடித் தக்கார்ரைக்கொண்டு திருத்தி யச்சிடுவித்தேன். இந் நூலில் யானறிந்த திருசிய வநுபவத்தையும், திருக்கநுபவத்தையும், திருசிய வநுபவ நீக்கத்தால் வெளிப்படும் நிரதிசய வின்பத்தையும், மறையாது கூறியிருக்கின்றேன்.

இந்நூலை அச்சுவாகனமேற்ற விசைந்தகாலத்து உடனிருந்து பரிசோதித்துத் தந்த எனது பேராசிரியரின் மாணவருளொருவ ராகிய வேதாந்த வித்வத் சிரோமணி ஸ்ரீமத், பி. ஆறுமுக முதலி யார்பால் யான் மிக்க நன்றியறித லுடையேன். பிழை யுளதேல் உலகம் பொறுக்க.

இப்புத்தக விக்கிரயத்தால் வரும் பணம் ஈசூர் ஸ்ரீ சச்சிதாநந்த சுவாமிகள் குருபூஜைக் காலத்துச்செய்விக்கும் மாகேசுவர பூஜைக் குதவப்படும்.

இங்ஙனம்,

1912. தே. அ. கு.

 9-1

சாத்து கவிகள்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் மரபு
காஞ்சிபுரம் - ஸ்ரீமத்.

நிச்சல - இராமாநந்த சுவாமிகள் இயற்றியருளிய
எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உலகெலா மோங்கி யொளிர்பரம் பொருளை
யுணர்ந்தது வாகியெஞ் ஞான்று
முலகிய லுற்றிங் குயிர்களு முய்ய
வொளிர்சொரு பாநந்த விளக்க
மிலகிடத் தந்தான் விண்ணமு தெனவே
வெழிற்சச்சி தாநந்தன் மரபிற்
றிலகநங் குப்பு சாமிநா வலன்றன்
றெளிவினைச் செப்புதற் கெளிதோ.

ஈசூர். ஸ்ரீ. சச்சிதாநந்த சுவாமிகள் பிரதம மாணாக்கர்

ஸ்ரீமத். அ. முனிசாமி நாயகரவர்களியற்றிய
நேரிசை வெண்பா.

மெய்யாகும் வேதாந்த மேருமலை மேல்வசிக்கு
மய்யாக்க ணசா னருள்பெற்றுப்—பொய்யாப்
புகழ்சொரூபா நந்த விளக்கம் புகன்றா
னிகழ்குப்பு சாமி நிலைத்து.

ஸ்ரீமத். கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்களியற்றிய
நேரிசை வெண்பா.

நந்தஞ் சுருதியர்த்த நன்குணர வேசொரூபா
நந்த விளக்கமது நன்றாகப்—பந்த
மறுகுப்பு சாமிநலா னன்பாகச் சொற்றான்
பெறுவார்க்கி துண்டோ பிறப்பு.

சென்னை-பிரசிடென்சி மாஜிஸ்டிரேட்டா யிருந்த

ஸ்ரீமத் - பூவை. இராஜரத்தின முதலியார் பீ. ஏ. அவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பொன்னுகு மீசூர்ச்சச் சிதாநந்தப் புனிதன்றாள் பொருந்தி நின்ற, மன்னுகு மன்பன்சு பேதாரெ னப்புவியோர் மகிழ்ந்து சொல் லுங், தன்னுகு மையாக்கண் ணிருபாதந் தனையடைந்த தன்மை யேய்ந்த, தன்னுகு மென்னண்பன் சாமிகுப்பு சாமி யென்னுந் தக்கோன் மாதோ. (க)

சொன்னயமும் பொருணயமுஞ் செறிந்திலகு மாண்புடைய சுத்த வாக்கி, லென்னயமு முள்ளசொரூ பாநந்த விளக்கமதி னினிமை தன்னைப், பன்னயமு முற்றுணர்ந்த பாவலரு நாவலரும் படிக்கத் தோன்றுங், கன்னயமுங் கரைந்துருகக் கவினயத்தைக் கவினுறவே கழறி னானே. (உ)

தர்க்க வேதாந்த போதகாசிரியர்

ஸ்ரீமத் - வே. முருகேச முதலியா ரவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

செய்யா மொழிப்பொருளைச் சீர்பெற் றுலகறிய
வய்யா நநத்தா னருள்கொண்டு—பொய்யாவா
நந்த முறச்சொரூபா நந்தவிளக் கஞ்சொற்று
நந்தலில்குப் புச்சாமி நன்கு.

வித்துவான்

ஸ்ரீமத் - ம. இராஜகோபால பிள்ளை அவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

நிகமாந்தங் கண்டுநிலை நின்றுநிஜா நந்த
சுகமாந்த நல்கினுன் றுல்லு—லகமாந்தர்
செப்புசொரூ பாநந் தவிளக்கச் செய்யநூல்
குப்புசா மிப்புலவர் கோன்.

ஸ்ரீ சத்திய ஞானநந் தாநந்தேந்திர சரஸ்வதியதி
பரமஹம்ச சந்நியாசி யவர்களருளிய

நேரிசை வெண்பா.

சாமிகுப்பு சாமி தனதுசொரூ பம்விளக்கிப்
பூமியுய்ய வேதாந்தப் புண்ணியநூல்—காமிகமற்
றுண்மைவிளக் கஞ்செய்தா னேங்குசச்சி தாநந்தன்
றண்மையரு ளாகுமது தான்.

ஸ்ரீமத். பவழை - தங்கவேலையரவர்கள் மாணுக்கர்
பிரசங்காமிர்தம் - ஸ்ரீமத். நடேச நாயகரவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னியமொன் றில்லாத வறிவேநஞ் சொரூபமென
வனுப வத்தே
பன்னுசொரூ பாநந்த விளக்கமெனப் பகர்ந்தான்மிக்
கறிவி னய்ந்து
மன்னியசீ ரிந்திரபீ டந்தழைத்த மாபினனே
யாக்கண் டாளே
யுன்னியநல் லன்புடைநங் குப்புசா மிப்பெயர்கொ
ளுண்மை யோனே.

ஸ்ரீ சச்சிதாநந்த சுவாமிகள் மாணவர்
வித்வான் - இராயபுரம்
ஸ்ரீமத் - சேணியப்ப நாயகரவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வானளு மிந்திரர்க்கு மொருதனிமு வானவர்க்கு
மனக்கெட் டாதாய்த்
தேனளு நாவுடையாள் பாரதிநா யகனுஞ்செவ்
கமல பீடக்
கோனளு நான்மறைக்குங் கொழுக்கொம்பாஞ் சுவாநுபவங்
குப்பு சாமி
தானக நிறுசொரூபா நந்தவிளக் கம்மெனுநூ
றந்திட் டானல்.

ஸ்ரீமத். மஹாவித்துவான் - கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள்
மாணவர். பிரசங்க சிந்தாமணி, சங்கத்வனி
சோடசாவதானம்,

ஸ்ரீமத், தெ. கிருஷ்ணசாமிப் பாவலரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நதிபொதிசெஞ் சடையெம்மா னமக்களித்த நான்மறையின்
ஞான மார்க்கப்
பதிநிலை யீதென்று பரசொரூபா நந்தவிளக்
கத்தாற் பன்னித்
துதிபெறுநல் லையாக்கண் பேர்படைத்த குருநாதன்
றுணைத்தாட் கன்பு
பதிபெறுநற் குணம்வாய்ந்த சாமிகுப்பு சாமியென்பான்
படைத்தான் சீரே.

ஸ்ரீமத், வித்தியாவதானம்,

பிரம்பை - பொன்னுவேற் பிள்ளையவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நான்கண்ட நற்சொரூபா நந்தவிளக் கம்மிதென
நாளு நாடி
வான்கண்ட வளமமிர்தின் வருசுவையா வரும்புகழ்ந்து
வாழ்த்தி வாழத்
தான்கண்ட தகவுண்மை தனையெங்கள் சாமிகுப்பு
சாமி சாற்றி
யூன்கண்ட வுடம்பளவா வுணர்வுடையே மொருங்குணர
வுதவ லுற்றான். (க)

ஆறுமக வணிநிலவை யணிந்தபிரா னருண்மகவா
மழக னனை
கூறுமுக மாறுடைய குமரவேள் குஞ்சிதத்தாள்
குறித்து வாழ்வான்
வீறுமுக வேதாந்த விளங்குறுசித் தாந்தநூல்
விரிவைக் கண்ட
ஆறுமுக வபிதான மடைந்தவனிங் கணைபிழைசிக்
கறுத் தளிக்க. (உ)

இனிதவா நிலையறிந்த பெரியோர்க ளிணையடியை
யிறைஞ்சி மிக்க
புனிதவா சகப்பொருளைப் போற்றியுளக் குறும்பறுத்தார்
புகழ்ந்து கோட
மநுதவா மொழிக்கிணங்கு மாந்தரெலா மதித்தோதி
மகிழ்ச்சி மாந்த
வநுபவா நந்தவேங் கடராய வேளச்சிட்
டளித்திட் டானல். (௩.)

வித்துவான் - திருமயிலை

வெள்ளியம்பலப்பிள்ளை யவர்கள் குமாரர்

ஸ்ரீமத் - திரு - சிவராஜம் பிள்ளையவர்களியற்றிய

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

பாற்கடற் றுயில்புரி பண்ணவ னுந்திப்
பதும மளித்த சதுமுகன் மொழிந்த
வேத சாரமாய் விளங்குவே தாந்த
நூல்பல கற்றும் நுண்ணிய ராகிச்
சால்புடைத் தவம்பெறு தக்கமே தாவியாஞ்
சுந்தர மிகுந்த விந்திர பீடத்து
வந்துமுன் னுதித்த வந்தமில் புகழோன்
வரபாத் திரமெனுங் கரபாத் திரக்குரு
வழிமுறை நூல்கள் வரம்பின் றுணர்ந்திங்
குலகிலத் துவித வுண்மையாம் விதையை
யிலகுறப் பதித்த வீசு ருதித்தோ
னச்சினுர்க் கருளுஞ் சச்சிதா நந்த
னுச்சித பதத்தை மெச்சியே சிரங்கொ
ளய்யாக் கண்வழி யருமொழி யுணர்ந்தோன்
ஞானசாத் திரமு னவையறத் தேர்ந்து
மானமெய் யொளியே மகிழ்வுறத் தானுய்
விளங்கிடு முண்மை விளக்கம துற்றோன்
வானுர் சோலைசூழ் தேனும் பேட்டையிற்

சான்றவ ரெங்குலத் தோன்றலங் கப்பன்
செய்தவப் பயனாச் சீர்பெற வுதித்தோன்
மேதகை யரும்புகழ் போத விளக்கப்
பனுவன்முற் றந்த கனிமொழி வாக்ய
னெப்பிலாச் சாமி குப்புசா மிப்பேர்
நாவல னிந்நாள் நம்மவர் வியக்கப்
பாவலர் வியக்கப் பண்டிதர் வியக்க
மேவலர் சிரங்கள் விரைவினி லிறங்க
நன்மைசேர் சொரூபா நந்த விளக்க
மெனுநூ றந்தன னிதன்சிறப் பெடுத்து
விளக்குத லரிதிம் மேதினி மீதே
யத்தகு நூலினைச் சுத்திசெய் திடுவான்
தன்னா சிரியன் றன்னொடு பயின்றோன்
பாதி மதியணி பரமனு ருறைதரு
மாதி புரியே யமர்தரு வாழ்க்கையான்
றாயுமா னவர்முதல் தகுபல நூல்களும்
பிரபுலிங் கலீலையும் பிறங்குவே தாந்தப்
பன்னூல் களுக்குந் தொன்னெறி யுரைசெய்
பிரசங்க மாரி பிரச வாரியாய்ப்
பொழிதரு வேளாண் புலவனென் னன்ப
னாறு முகப்பெயர் வீறிய நாவலன்
றன்மையாத் திருத்தித் தந்தனன் மாதோ.

சிவகங்கை - ஸ்ரீமத் - முனியப்ப சுவாமிகளியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆனந்த மேயறிவு வறிவேயா னந்தமென வார ணஞ்சொன்
மோனந் தழைத்தவனு பவமுனிவ னையாக்கண் முதல்வன் றாளைத்
தானந்த மின்றிமொழி சாமிகுப்பு சாமியெனுந் தக்கோன் சொற்ற
ஆனந்த [illegible]ருசொரூ பாநந்த விளக்கமிக வுசித மோரே.

ஸ்ரீமத் - இராமாநந்த சுவாமிகள் மாணாக்கர்

ஸ்ரீமத் - சொரூபாநந்தமணி சுவாமிகளியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

சொரூபாநந் தப்பொருளைத் தொன்னெறியே கண்டு
சொரூபாநந் தக்குப்புச் சாமி—சொரூபம்
விளங்கிடவே சொற்றான் வியன்சொரூபா நந்த
விளக்கமது கண்டுணர்தன் மேல்.

திருவொற்றியூர் ஸ்ரீநந்தீசுவரர் மடாலயம்

ஸ்ரீமத். சண்முக சுவாமிகளியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

சொரூப விளக்கமெனுந் தோலாநன் னூலொன்
றுருவா நிலைவரற்கிங் கோதிப்—பருவ
மறிந்திங் கவரவர்க்கா வன்போ டளித்தா
னறிவுருகுப் புச்சாமி யாய்ந்து.

இந்நூற் பரிசோதகராகிய

ஸ்ரீமத். பி. ஆறுமுக முதலியாரவர்கள் மாணாக்கருளொருவர்

ஸ்ரீமத். திரு. நாராயணசாமி கிராமணியாரவர்களியற்றிய

கட்டளைக் கலித்துறை.

கரபாத் திரர்மர பிற்றெளி யையாக்கண் கல்விவல்லோன்
வரபாத மேத்திய பன்னூ றெளிந்த வசையில்புக
லரனும மேதுதி குப்புசா மிப்பே ரறிஞனிந்நாள்
சிரமேற் கொளச்சொரு பாநந்த தீபந் தெரித்தனனே.

ஷை முதலியாரவர்கள் மாணாக்கர்

ஸ்ரீமத். ந. குப்புசாமிப் பிள்ளை யவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

ஆதியந்த மீதென் றறிந்தகுப்பு சாமியெனு
நீதியனங் காய்ந்துரைத்தா னின்மலத்தைப்—போதிக்குஞ்
சோதிசொரூ பாநந்த விளக்கஞ் சுகமாக
வேதமிலா திங்கெவர்க்கு மே.

ஷை முதலியாரவர்கள் மாணுக்கர்

ஸ்ரீமத். கொ. சி. இராஜு பிள்ளை யவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

வேதத்தி னுண்மையிது வேறற்ற தன்னிலையென்
ருதரித்தங் காய்ந்தே யறைந்தனனல்—சீதசொரூ
பாநந்த நல்விளக்கம் பண்பார்குப் புச்சாமி
யாநந்த மாக்குமென வாய்ந்து.

வித்துவான் ஆ. மே. சென்னகேசவலு நாயுடவர்கள்
மாணுக்கருளொருவர்

பிரம்மஸ்ரீ. சி. கி. சுந்தராச்சாரியா ரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பெறலருமா னுடப்பிறவி பெற்றவரெப் பிறப்பினுக்கும்
பெருவித் தாய
தெறலருமெய்ஞ் ஞானவிரு டெறவுயர்வா னிலையதனிற்
செழித்து வாழ
விறலறுமெய்ஞ் ஞானசொரூ பானந்த விளக்கவொளி
விரித்தான் கண்டீ
ருறலருமை யாக்கணடி பணியுங்குப் புச்சாமி
யொள்ளி யோனே.

புதுவண்ணாரப்பேட்டை

ஸ்ரீமத். முருகப்ப கிராமணியா ரவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

சச்சிதா நந்தன்றன் றன்னடியைப் போற்றுவதுஞ்
சச்சிதா நந்தமதாத் தானுதற்—குச்சிதமா
நிட்டை புரிகுவது நீங்காக்குப் புச்சாமி
சட்டவிளக் கஞ்செய்தான் ருன்.

ஸ்ரீமத். த. விஜயதுரைசாமி கிராமணியாரவர்களியற்றிய

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

நல்ல சொரூபா நந்த விளக்கமென்
றெல்லையில் புகழ்பெறு மினிய நூலினைச்
சூரியன் மரபிற் றோன்றிய சாமி
குப்பு சாமியா மொப்பிலாப் புகழோன்
கரதலா மலகமா வரனொடு கொள்ளத்
தந்தன னதன்புகழ் சாற்றுத லரிதே.

உரையாசிரியரும் - சைவப்பிரசாரணருமாகிய
ஈக்காடு - இரத்தினவேலு முதலியாரவர்கள்
ஜேஷ்ட குமாரர், வித்துவான்

ஸ்ரீமத். ஈ. சபாபதி முதலியாரவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

சச்சிதா நந்தனடி சாரையாக் கண்பாற்றோர்
விச்சைக்குப் புச்சாமி மேலோன்று—னிச்சகத்தி
னல்லவருக் குச்சொரூபா நந்தவிளக் கந்தந்தான்
வல்லறிஞர் கொள்வார் மகிழ்ந்து.

தண்டைமாநகர்

ஸ்ரீமத் - வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை யவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

உண்மையுணர் ஞானியெனு மோங்குகுப்பு சாமிமா
றண்சொருப நல்விளக்கஞ் சாற்றினு—னெண்மையினு
மேற்றற் கிதுநன்று மேகவுரு வாகுமவர்
போற்றற்கு நன்றும் பொருள்.

பாரிப்பாக்கம் - ஸ்ரீமத். முனியப்ப சுவாமிகள் மாணக்கர்

ஸ்ரீமத். தி. அகிலாண்ட கிராமணியா ரவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

அத்துவித வுண்மை யறிந்த வறிவுடையோர்
சித்தமய லற்றதிர ஞானியரா—மத்துவிதம்
பெத்தர்களும் பேசிப் பிதற்றுவா ரன்னவரும்
சுத்தமுறு முத்தமரோ சொல். (க)

சொல்லற்ற மோன சுகந்தருஞ் சிற்சொருப
நல்ல விளக்க நூ னன்கிசைத்தா—னில்லறத்திற்
குப்புசா மிப்பெயரோன் கூடியுங் கூடாதா
னிப்புவியிற் றானு மிருந்து. (உ)

சதுரை - ஸ்ரீமத்.

அ. தில்லைமன்னன் சிதம்பரம் அவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

மெய்ச்சொரூபா நந்த விளக்கமெனு மோர்கடலை
யுச்சிதமாய் மொண்டிட் டுலகமேலா—மெச்சப்
பொழிந்ததே தேனைக்குப் புச்சாமி யென்னுங்
குளிர்ந்தகார் கொண்டல் குழாம்.

பாலகவி

ஸ்ரீமத். பெ. சூ. பாலராஜம் பிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

மரயவலை யிற்படிந்த மாவுலக மாந்தர்க்குத்
தூயநிலை வாய்க்கச்சொற் றிட்டானற்—பாயகலை
நன்மார்க்கச் சீர்ச்சொருபா நந்தவிளக் கம்மெனுநூல்
சன்மார்க்கக் குப்புசாமி தான்.

இந்நூலாசிரியரி னாசிரியர்பா லநுக்கிரகமடைந்த

செஞ்சி. ஸ்ரீமத். இரத்தினவேலப்பா அவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

சந்த முறப்புவியிற் சாருஞ் சொரூபா
நந்த விளக்க நவின்றிட்டான்—சொந்தப்
படிப்பார்குப் புச்சாமிப் பாங்கார் புலவ
னடிப்பா நடலையற நன்கு.

சம்பத்கிரி - பிரமபீடம் - ஸ்ரீ அச்சுதாநந்த சுவாமிகளின்
மாணாக்கருளொருவராகிய
வல்லநகர்

ஸ்ரீமத். வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

தன்னை யுணரார் தனைவிட் டயலுணர்வார்
என்னை யுணர்வென் றினிதிரங்கித்—தன்னை
விளக்குஞ் சொரூப விளக்கந் தனையளித்தான்
களக்கங் கெடநன்கு காண். (க)

ஆங்கவன்யா ரென்னி னரிய குருவருளா
லோங்கு முணர்வா யொளிர்தருநற்—பாங்குடைய
சாமி யெனுங்குப்பு சாமி யெழிற்கருணை
நேமி யிவற்கார் நிகர். (உ)

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருளொருவர்

ஸ்ரீமத். நெ. கேசவலு நாயுடவர்களியற்றிய

கொச்சகம்.

திருத்துருத்திந் திரபீடங் கரபாத்ரச் செம்மல்வழி
யருத்தியுறு வாமெங்கோ னையாக்க னருண்மொழியென்
கருத்திருத்தி சற்சொரூபா நந்தவிளக் கந்தேவ
தருத்தந்த தெனக்குப்பு சாமிகுரு தந்தனனே.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருளொருவர்

ஸ்ரீமத். தொப்பா - அரங்கசாமி முதலியாரவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பெம்மான்குப் புச்சாமி
யென்னைப் பொருளை யெழிலுடம்பேற்—றின்னசொரு
பாநந்த நல்விளக்கம் பாங்கினளித் தானெழுந்த
வாநந்த மெல்லையிலை யால்.

வித்துவான்

அ. ச. ஜெகராவ் முதலியார் மாணாக்கர்

ஸ்ரீமத். வி. மு. இராமசாமி பிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

பொன்மலை முகட்டிற் பொலிவிளக் கென்னஅ
சொன்மலை யகட்டிற் றோன்றுமெய்ப் பொருளென
பலகதி ரண்மிய பகலவ னொளியெனஅ
உலவிய வுறுப்பி னுடலுக் குயிரெனஅ
புலனெறி விளக்கும் போத விளக்கம்
நலனுறு மோர்நூல் நவிற்றின னதாஅன்று
துளக்க மிலாத சொரூபா னந்த
விளக்கமென் றொருநூல் விளம்பின னாக
கற்றோ ருவப்பக் காவலர் மதிப்ப
அற்றோர் வியப்ப வரிதி னீந்தனன்
விரிதலை யரம்பை வியன்சினை வருக்கை
அரிதலை கமுகத் தருங்குலை சாய
வாளைகள் பாய்ந்த வாவியு மிலங்குங்
காளைகள் பரய்ந்த கழனியும் விளங்கும்
பெருமாண் புடையோர் பிறங்கிய புரசைப்
பெருமாள் பேட்டைப் பெரும்பதி யுடையான்
தப்பிலாக் குப்பு சாமி
ஒப்பிலாக் குரவ னெனுமுர வோனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னை - பச்சையப்பன் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
பூவை - கிருஷ்ணசாமி முதலியாரவர்கள் மாணக்கர்
ஸ்ரீமத் - வித்துவான்

ஆ. மே. சென்னகேசவலு நாயுடவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பொன்கொண்ட மணிமார்பன் மதிநதிகொள் புரிசடையோன்
பொலிவி னோடு
மன்கொண்ட சுவையறிய வகையின்றி மறிதிரைகொள்
வாரி யின்கண்
தன்கொண்ட வறிதுயிலும் வரையிடத்திற் குடிகொண்டு
தாங்க ளேங்க
நன்கொண்ட னிகர்குப்புச் சாமிவே ணுவாணி
நண்ணி னளே. (க)

புலவரெனப் புவிமீது பெயர்படைத்த வநந்தம்பேர்
புரையில் லாத
நலமலிநூ லொன்றேனு மியற்றுமன் மனம்வருந்தி
நாணங் கொண்டார்
பலநலநூ லினிதுணர்ந்த வையாக்கண் ணரியன்றன்
பதத்தைப் பேணி
நிலவுலகில் குருஸ்தவமும் போதவிளக் கம்மெனுநூ
னிகழ்த்தி னுனல். (உ)

கற்றூர்கண் மிகக்களிக்கக் கல்லாரு மினிகற்கக்
காதன் மூன்று
மற்றூர்க ளிட்காமப் பலனடைய வறத்துறந்தோ
ரரிய ஞானம்
பெற்றூர்க ளாய்க்களிக்கச் சொரூபாநந் தம்மெனுமோர்
பெருநூ றன்னை
யுற்றுய்ந்த குணதிலகன் குப்புச்சா மிப்புலவ
னுரைத்தான் மன்னோ. (௩)

நல்லார்க ளிணக்கமுடன் பொறைவாய்மை மிகுதூய்மை
நண்ணி நாளு
மில்லாரு மறம்பலவு மினிதியற்றித் தவநாளு
மின்ப மாகச்
சொல்லாரும் புகழுடனே சோர்வின்றிச் செய்துவருந்
தூய்மை யாளன்
எல்லாரு ஞானமுடைக் குப்புச்சா மிப்புலவ
னியற்று நூலே. (ச)

நூலென்று புலவரெலாங் கொண்டாட வுண்மையதாய்
நுட்ப மாகப்
பாலொன்று மினியசொரு பாகந்த விளக்கமதைப்
படிப்போர்க் கின்றே
மேலொன்று நன்னிலையை மேவியுடன் சுகமாக
மிளிர்வ ரென்றன்
பாலொன்று மன்புமிகுங் குப்புச்சா மிப்புலமை
பகாற் பாற்றே. (ரு)

தத் ஸத்

பரப்பிரஹ்மணே நமஃ.

சொரூபாநந்த விளக்கம்.

பாயிரம்.

சொரூபவணக்கம்.

நேரிசை வெண்பா.

எப்படியுந் தானா யிலங்கிடுவ தெப்பொருளோ
வப்படியுந் தானா யறிந்திங்குச்—செப்பதனாற்
போற்றியா னேற்றேன் புகலவே றின்மையினாற்
சாற்றினே னேற்றமதாத் தான். (க)

குருவணக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நாரணத் தேவு மாகி நான்முகத் தேவு முக்கட்
காரணத் தேவு மாகிக் காத்தளித் தழித்துத் தானா
யாரண முடிவி னின்ற வரும்பொருள் குருவா வந்து
தேரொணா முடிவைக் காட்டத் தெளிந்தன னெங்குந் தானாய். (உ)

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நவநவமாக் கண்டுணர நாட்டந் தந்தா
னட்டமுறப் பிறப்பின்வரு நடுக்க நீங்கித்
தவமூவேழ் தலைமுறையுஞ் சார்ந்து முற்றத்
தனியின்பே சதாவுணர வென்றுந் தானா
யெவமறவே முத்தியெனுங் கரையிற் சேர்க்கு
மிருங்கள்வன் கண்டுணர்மி னீதே யன்றிக்
கவையறவே பொறிகடமாற் காணாக் கள்வன்
கருதினவ னெவனெனிலோ காணிற் றானே. (௩)

நேரிசை வெண்பா.

திரிச்சிராப் பள்ளிவிட்டுச் சென்னைநகர் மேவி
யுருக்கமுட னென்னைக்கூ யுற்றுத்—திருக்கண்ணாற்
பார்த்தோர் மொழியாற் பதைப்பற் றிருவென்றான்
றீர்த்தனையாக் கண்ணனெனுந் தே. (சு)

இந்நூற்பெயர்க் காரணம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சொரூபா நந்த விளக்கமெனச் சொற்றிடும் வேத மெல்லாஞ்
சொரூபா நந்த விளக்கமது சூழின் விளங்கு முலகமெலாஞ்
சொரூபா நந்த விளக்கமதைச் சொல்லு மிந்த நூறனக்குச்
சொரூபா நந்த விளக்கமெனச் சுகிக்கப் பேர்தா னிட்டேனால். (ரு)

வேகமா மனத்தை வென்று வெளிப்பட்டுள் விளங்கி னார்முன்
னாகமே சொரூப மாக வறிந்துமெய்ச் சொரூபங்காணு
வூகமின் மனித ருய்ய வோதினே னிந்நூ றன்னைத்
தாகமார் மலத்தை வென்று தணித்திடு முண்மைத் தாமால். (சு)

இந்நூற்பயன்.

நேரிசை வெண்பா.

சச்சிதா நந்தன்றன் றுடலைமேற் கொண்டன்றே
விச்சையுட னிந்நூ லியற்றினதாற்—றச்சுமலந்
தன்னை யகற்றிவிடுந் தக்கசுகந் தந்துவிடு
மன்னுநிலை வந்துவிடு மால். (எ)

அவையடக்கம்.

ஆசையைமுன் னிட்டே யகமுகத்தி லிந்நூலைப்
பாசமக லாப்பண்பன் பாடினே—னேசமுட
னேற்றுத் தனைக்கண்டா ரேற்பரோ வேற்காது
தூற்றுவரோ வென்னே துணிந்து. (அ)

காக்கப் படுபொருடான் காணி னடக்கமென்ப
ருக்கமுட னன்னதனை யோராதேன்—மோக்கநிலை
யுற்றுணர்ந்தார் போலவே யோதினே னிந்நூலை
நற்றவர்மு னுணும னுன். (கூ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இலக்கண விதிக ளேது மிங்கறிந் துற்றே னல்லே
னிலக்கண விதிக ளூற்றிங் கின்னிசை யுற்றார் முன்னே
துலக்கமின் மலக்கண் கொண்டு சொல்லினேன் வெண்பா வாக
மலக்கணற் றறிவுள் ளோர்கண் மகிழ்ந்துமெய் யறிவர் தாமே. (க0)

நூல்.

சச்சிதா நந்தஞ் சார்வதை கூறல்.

நேரிசை வெண்பா.

சத்தாகி யென்றுந் தனித்தபொருள் யாததுவே
சித்தின்ப மாகித் திகழ்ந்திடுத—லெத்திறத்து
மென்று மறைக ளியம்புதலா லப்பொருளைத்
துன்றுதலென் றோநீர் துணிந்து. (க)

புலவர்க டங்கள் புன்செயல் விளக்கல்

தனியிருந்து தன்னைத்தான் தக்கபடி காணு
மினியமொழி கூறி யெவர்க்குந்—துனிவகற்றக்
கல்லாம லென்றுங் கலகஞ்செய் தேதிரிவீர்
வல்லார்க்கும் பொல்லாராய் வந்து. (உ)

கொக்கொத்துத் தன்னைக் குறியகலக் காண்பதுவே
மிக்கநிலை யென்றநிலை மேவாது—பக்கிகள்போல்
சுற்றித்தர்க் கிப்பீர் துயரகலாத் தக்கனென
வெற்றிக்கோ வீண்புரளி யிங்கு. (ங)

அற்ற மறைப்ப ரரிய ரெனப்புலவர்
சொற்ற மொழியுணராத் துல்லியர்காள்—கற்றதுதா
னெற்றிற்கோ வென்றுணரீ ரீதுணரின் மற்றவர்தங்
குற்றமது கூறுவிரோ கொண்டு. (ச)

நூலுணர்விங் குற்றதுபோ லுண்ணுணர்வு முற்றுமெனின்
மாலுணர்வு மன்னுறுமோ மாப்புலவீர்—மேலுணர்வைத்
தோலுணர்வாக் கொண்டுதினந் தொல்லையுற லெற்றுக்கோ
சாலவுநீ ரிங்கிருந்து தான். (ரு)

அகத்தொன் றிலாதுவிளை யாடுபுறத் தென்றே
மகத்தாம்வா சிட்டமுறை மாண்பைப்—பகுத்தறியா
தேயிகத்து ருக்கொண்டீ ரேமாந்தீர் பண்டிதர்க
ளேயினுஞ்சு கந்தெரியா திங்கு. (சு)

கல்விகற்றுக் கேள்விகளைக் கற்றவர்பால் கேட்டிடினு
மல்லும் பகலு மவரவர்க்குச்—சொல்லிடினும்
நல்லியல்சேர் ஞானமது நண்ணுறுமோ மாப்புலவீ
ரெல்லையிலின் பம்வருமோ விங்கு. (எ)

துன்பமொழித் தின்பமுறச் சொற்றிடுநல் வேதமெலா
மென்பகற்றுந் துன்பொழிக்கா தென்செய்தீர்-வன்கிளிபோற்
சொன்னதையே சொல்லித் தொலைத்தீர்நன் ஞளெயெலா
மென்ன தவமிதுவோ விங்கு. (அ)

பாட்டா லுரையால் பகட்டுகின்றீர் பாமரரைப்
பாட்டு முரையும் பயன்றருமோ—நாட்டமுறு
நல்லறிவி தென்றுரைக்கு நற்கல்வி கற்ககிலீர்
வல்லமைபே சும்பரிசோ மாண்பு. (கூ)

சங்கற்பத் தாக்கறுக்கச் சத்தியிலா தேன்படித்தீ
ரிங்கற்பப் புத்தியுளீ ரென்செய்தீர்—சங்கற்ப
மற்றவிட முத்தி யதுவே பரமசுக
மற்றவிட மேதுன்ப மாம். (க0)

செயற்க ரியதைச் செய்தி லோமேனல்.

கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
நற்ரு டொழாஅரெனின் நாங்கற்று—முற்றுணர்வான்
றன்னடியைப் போற்றுகிலோஞ் சாற்ரும் மலர்கள்பறித்
தென்ஞவோ மின்றிங் கிருந்து. (கக)

நெஞ்சோ டிரங்கி நீண்மொழி கூறல்

வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்கி
யாண்டு மிடும்பை யிலையென்ற—மாண்டவுரை
கேட்டு மனமே கெடுவதெலா மேற்கொண்டு
வாட்டுவதென் னென்னையினும் வந்து. (கஉ)

வாய்மதத்துப் பேசின் வருமோதன் னுண்மைநிலை
யேய்ந்தவறி வாகிலது வேயுமோ—வாய்ந்தறிதி
யென்று பெரிய ரியம்புமது கேட்காம
லென்றும்பேச் சால்வதைத லென். (கரு)

மனத்தின் கவலையை மாற்றற் குரைத்தல்

தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கன்றே
மனக்கவலை தானே மடியு—நமக்கென்
றுரைத்து மதுவதுவா யோயாது நிற்பங்
கரைத்துத் தனித்திடற்கே காண். (கச)

தெய்வ வழிபாடு தேற வுரைத்தல்.

கோளிற் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலையென்ன—நாளெல்லா
மெல்லாப் பொறியாலு மீங்கிடர்ப்பட் டென்கண்டோம்
பொல்லா மயலதனிற் புக்கு. (கரு)

பிறப்பின் துயரைப் பிறங்கக் கூறல்.

பிறவிப் பெருங்கடலிற் போராது மாறி
யுறக்கருவாம் பேரிருளி லுற்றே—வெறியேறி
யென்னே களித்திடுத லீங்கெவரு மன்னியத்திற்
றன்னோர் நிலைதவிர்ந்து தான். (கசு)

நடைப்பிணத்தை நாமென்று னண்ணு தறிவு
நடைப்பிணநா மன்றென்று நாடித்—திடப்பட்டிங்
காய்ந்தவ் வறிவைக்கண் டாராமை மேலீட்டாற்
றேய்ந்திடலே யின்பத் தொடர்பு. (கஎ)

மடமையறத் தன்னையே மாண்பாகக் காணிற்
றிடவுடனு மாகவினித் தேரோ—மடமைதா
னெங்குளதென் றுயி னிருக்குமிட நாமாவ
மங்குநமை யன்றியில தால். (கஅ)

வீணர் தமக்கு வேண்டுவே கூறல்.

தன்னை யறியாது தானுளறக் கற்றதனாற்
பின்னைப் பிறப்புப் பெயருமோ—முன்னைவினை
மாளுமோ வந்தோ மயக்க மகன்றிடுமோ
வாளுமோ வாரியன்று னங்கு. (ககூ)

அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொல் போக்கா
திழுக்காயே னிங்கிருந்தீ ரென்றே—பழித்துங்
கழிநீர்மண் டூகம்போல் கண்டபடி கத்திப்
பழுமரமா னோமென் பயன். (௨௦)

கண்ணனொடு நற்சனகர் காமியர்போ லேநடித்துந்
திண்ணமுடன் றன்னிலையைத் தேர்கிலரோ—மண்ணுலகி
லெண்ணி யறியாம லேதேதோ விங்களப்பீர்
மண்ணுருவைத் திண்ணமென வைத்து. (௨௧)

இல்லத்துற் றல்லறனை யின்பமெனக் கொள்வதெவன்
சொல்லத் திறனில்லாச் சோதிதனை—வல்லுநராய்
நின்றறியாத் தோடத்தா னேர்ந்ததென வேயறியீ
ரென்றுமுமைப் போல்வா ரெவர். (௨௨)

உண்டுடுத்துப் பூண்டுமகிழ்ந் துள்ளமெலாங் கொள்ளைகொளப்
பண்டுணர்வை நாமறந்து பாழானா—லண்டிடுமோ
நந்த மரியநிலை நாமறவா தேயிருந்தால்
வந்திடுமே யாநந்த வாழ்வு. (௨௩)

சாதிபே தங்கூறற் றத்தந் தொழிலாலென்
றோதி சுருதி யறைந்திருக்கச்—சாதிதனை
யுண்மையெனக் கொண்டிங் குளறுவதா லென்பெறுவீ
ரண்டிடுமோ ஞானமுமக் கங்கு. (௨௪)

பாமரர்போற் பற்றற்றார் பஃறொழிலிங் குற்றிடினும்
பாமரர்போற் பற்றற்றார் பற்றாரே—பாமரரோ
வுண்மையுல கென்றுணர்வ ருண்மையல வென்பரற்றோர்
திண்மையிது வாகுந் தெளி. (௨௫)

ஊற்றெடுத்தாற் போல வுதிக்குமே தன்னிடத்தி
லேற்றசுக மென்றுமறை யிங்கிசைக்குங்—காற்றதனிற்
பஞ்சுபோ லாகாது பாரிற்கல் லொத்திருந்தா
லுஞ்சுநிலை தேறலா மோர்ந்து. (௨௬)

சங்கற்பத் தின்னாழந் தாங்தேர்தல் பாரமெனத்
துங்கவறி வில்லாதார் சொல்வரஃ—தங்கவர்க்குப்
பாரமே யாகும் பரஞானம் பெற்றோர்க்குத்
தூரமே னாதுநீ சொல். (௨௭)

வேதாந்தப் போலிகட்கும் வீண்விகற்பச் சைவருக்கும்
போதாந்த வுண்மைநிலை போதருமோ—வேதாந்த
மெய்யறிவார்க் கன்றி விளங்குமோ மற்றவர்க்கிங்
குய்யும்வகை யுண்டாமோ வோர். (உஅ)

சேட்டை யகன்ற திரமனங்கொண் டன்றேதான்
வீட்டையடைந் துய்ந்தார்கண் மேலோர்கள்—சேட்டை
புரிமனத்தார் வெம்பவத்திற் புக்குநர காழ்வர்
துரியநிலை தேராது சோர்ந்து. (உகூ)

அறத்தின் பெருமையை யன்போ டுரைத்தல்.

அன்றறிவா மென்று தறஞ்செய்க வென்றதனை
நின்றறிய மாட்டாது நீமனமே—பொன்றும்
பொருள்குவித்துப் போகித்துப் புண்ணியர்க்கொன் றீயா
திருள்வதுவோ நல்லறந்தா னோர். (௩0)

சினமறுத்துக் காமச் சிலுகறுத்து வெய்ய
மனமொருமைப் பட்டு மகிழ்ந்தே—தனமறிந்திங்
கீயுங் கொடையே யிகபரத்துக் கேதுவதா
மாயினது வான்முத்தி யாம். (௩க)

தொழுதற் குரியார் சொல்லந் தணரேனல்.

அந்தணர்க டாந்தொழுதற் காங்குலத்தா ரென்றறைவ
ரந்தணர்க ளல்லாதா ராங்கவரை—யந்தணர்தா
மெந்தவுயிர்க் கேனு மிடுக்கண் புரியாதா
ரெந்தவுயி ரேன்பணியா தெண். (௩உ)

உயிர்பா லிரக்க முறுத னன்றேனல்.

தன்னுயிர்போ லெவ்வுயிருந் தானென் றுணராம
லன்னியநல் லாருயிரை யாவதைப்பீ—ருன்னுகிலீர்
வெந்நீர் தனதுடலில் வேண்டப்பெ றாதுநைவீ
ரென்னே மதியிலிகா ளிங்கு. (௩௩)

புலைத்தொழி லென்றும் புன்மை யேயேனல்.

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிதோ ரூனுண்ணத்
தன்னுவி னீர்பெருக்கித் தாவுகின்றீர்—பன்னாலு
மென்ன தெளிவதற்கோ வேன்படித்தீ ரீதகற்றீர்
மன்னுவிரோ தன்னிலையில் வந்து. (௩௪)

துரியா நுபவந் தோன்றக் கூறல்.

பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் வாழ்வார்க ளேனென்—றறிவுறுத்தப்
பின்னும் பொறிவழியே பேணித் துரியசுக
மின்னும் பெறற்கிலரா யிங்கு. (ங௫)

உணர்வெங்கே யுண்டதனு லுண்டாம் பிரம
முணர்வுண்டே லுண்டுலக மோரி—னுணர்வோ
டிருமுகமு மாகாம லீங்கிருக்கி லன்றே
குருதுரிய மாகுமெனக் கொள். (ங௬)

அடங்கிய நெறியை யமைவுறக் கூறல்.

உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காக்கத்
திரஞானஞ் சேர்க்குமெனச் செப்ப—வரன்றானே
வள்ளுவனாய் வந்துபெரும் வாழ்வளித்தா னென்செய்வேன்
றள்ளுவனோ வந்நிலையைத் தான். (ங௭)

பெரியார் பெருமை பிறங்கக் கூறல்.

நிறைமொழி மாந்தரவர் நீள்பெருமை தன்னை
மறைமொழியே காட்டியிவண் மன்னுந்—திறமிதெனக்
கூறியநம் வள்ளுவர்தங் கூற்றிற் குறையுளதோ
பேறிதனின் வேறுளதோ பேசு. (ங௮)

எங்கே யுலக மிருத்தற்கா மென்றாய்ந்து
துங்க வறிவி லெனத்துணிந்து—மங்கு
மறிவறி யாமை யகன்றவிடத் தென்று
மறிவுமய மாநிற்ப ரார்ந்து. (ங௯)

கூறுங் குடும்பத்தின் கோட்பட்டும் பற்றிலராய்
வீறுங் களிப்படைந்த மேலறிவான்—மாறு
முலகவின் பத்திற் குடன்பட் டுழலா
ரலகைத்தே ராமெனவே யாய்ந்து. (௪0)

பெரியா ரடியைப் பேண னன்றெனல்.

குணமென்னுங் குன்றேறிக் கூசா திருந்து
கணமேனு மோகத்தைக் காணா—ரணுவேனு
மிங்கிசையா தேயிருப்ப ரின்பவடி போற்றாது
பங்கமுற லேனோ பதைத்து. (௪௧)

மனத்தின் றுகளினை மாற்ற னன்றெனல்.

மனத்தின்கண் மாசிலனுய் வாழ்தனன் றென்ற
கனத்த மொழிப்பயனைக் காணுத்—தினைத்துணையு
மய்யோ மனத்தை யதுவதுவா கச்செய்வோம்
பொய்யோ துயருறுதல் புக்கு. (சஉ)

கோர விருத்தியின் கொடுமை யினைத்தெனல்.

கோர விருத்தியது கூர்ந்தறித லின்றதனுல்
பாரதனி லுண்மைதனைப் பார்க்குமோ—நேரதா
வுண்மைதனை நல்லோ ருணர்த்திடினு மொவ்வாது
பெண்மையறி வேபோற் பிறழ்ந்து. (சங)

நடுநிலை யுற்ரு னம்மழுக் காறறும்.

பெருமை யடங்கிடற்கோ புண்ணியநூல் கேட்டல்
பொருமைவிரி தற்கோ புகல்வீர்—பொருமையினை
விட்டொழிக்க வேவேண்டின் வேறி னடுநிலையிற்
கட்டுப்பட் டாற்றெலையுங் காண். (சச)

முத்தர் நிலையே மெய்ந்நிலை யாமெனல்.

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப் பட்டாலு
முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தி—லெத்திறத்து
மென்று ரதுகேட்டு மேனெ மதங்கொள்ள
லன்பார்ந்து வாழ்வதறி வாம். (சரு)

குதர்க்கந் தன்னைக் கூறல் பிழையெனல்.

கற்றபடி நிற்கவெனக் காதலுட னேதிநிலை
நிற்கவறி யாது நிலைகெட்டுப்—பற்காட்டித்
தர்க்ககுதர்க் கங்களையே தாரகமாக் கொண்டிடுவீ
ரொர்க்கத்துக் கோர்துணையென் றோர்ந்து. (சசு)

பத்திசா தனத்தாற் பரநிலை யாமெனல்.

தன்னையுணர் தற்குரிய சாதனத்தைக் கேட்டறிமின்
பின்னையஃ தின்றேற் பிறப்பறுக்கு—முன்னவன்றன்
சீர்பாடி யாடிச் சிறந்தவன்பர் போற்றுதிமின்
வார்ந்தநிலை தானே வரும். (சஎ)

பத்திசெயி லன்ருே பகர்கரணஞ் சுத்தமுறும்
பத்தியிலார்க் கென்வாய்க்கும் பாரதனிற்—சித்திமுத்தி
யென்றுமின் ருகுமன்ருே வீதுணரா தென்செய்தீ
ரொன்றுவிரோ தன்மயத்தை யோர்ந்து. (சஅ)

அநித்திய மோர்பவர்க் கருணிலை வருமேனல்.

நாக்குளறிக் கண்மயங்கி நாறுமுடல் வீழாமுன்
றேக்குமொரு மின்பநிலை தேடியே—தூக்கமின்றிச்
சொந்தநா ளுகித் துயர்களைந்து நில்லோம்பின்
னெந்தநிலை யெய்துவமோ விங்கு. (சகூ)

நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினையை
மீச்சென்று செய்வதுதான் மேலென்று—பேச்சொன்ருல்
சொற்றதிரு வள்ளுவனுர் சொல்லிற் குறையுளதோ
பற்றுவது நன்ரும் பரிந்து. (ரு0)

கோலைசெயார் மாண்பின் குணங்கண் டுரைத்தல்.

கொல்லாமை யொன்றே குணக்கேட்டை நீக்குமென
நல்லோ ருரைத்தபடி நாஞ்செய்ய—வல்லவரே
யெல்லா வுயிருநமை யேத்தாதோ தெய்வமெனச்
செல்லாவோ தீவினைக டேய்ந்து. (ருக)

விழைச்சுப் புணர்ச்சியால் வீணு வாயெனல்.

இயமனைப் போன்றே யிருக்கின்ற மாதர்
புயமருவுங் காமவலைப் புக்கிங்—குயும்வகையைக்
காணுது கண்கெட்டுக் காலங் கழித்தனையே
நாணு மடநெஞ்சே நன்கு. (ருஉ)

தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் காவெனல்

தன்னுயிர்க்கின் னுமைவரின் ருனே றடுத்துவே
றின்னுயிர்க்கின் னுமைவரி னேன்றடுக்கீர்—பன்னூல்
படித்தும் பயனென்னே பாபிகா ணீவி
ரெடுத்தவுடற் கென்பயனு மிங்கு. (ருங)

நாரிய ரின்பா னுசமா வாயெனல்.

குரும்பையொத்த மென்முலையார் கூட்டுறவா லென்று
நரம்பென்பு தோன்றிடவே நைய—விரும்புவியி
லென்னை யிடர்ப்படுத்தி யிங்கென்கண் டாய்மனமே
யென்ன கொடுமை யிது. (ருச)

ஆசா ரமதே யருங்கதிக் கேதேனல்.

ஆசார மின்றே லருங்கதியு முண்டாமோ
பேசா வநுபூதி பெற்றிடுமோ—தாசானு
தாசனெனக் கூறுந் தகுதியுமங் குண்டாமோ
வீசனரு ளேய்ந்திடுமோ விங்கு. (ருரு)

சொரூப நிலையே சொந்தமென் றுணர்த்தல்.

சொரூபநிலை யின்னதெனச் சோர்வின்றிக் கண்டோர்
சொரூபமே தானுச் சுகிப்பர்—சொரூபநிலை
யின்ன தெனவறியா ரெய்துவரோ வந்நிலையைப்
பின்னமுறு நெஞ்சேநீ பேசு. (ருசு)

ஆரிய னளித்த தமிர்த மேயெனல்.

சச்சிதா நந்தனடி சார்ந்தையாக் கண்ணனெனு
முச்சிதநல் லாரியன்ற ளேதுகழல்—துச்சனென
வோரா தெனக்களித்தா னுன்றநிலை யீதென்றிங்
காரா வமிர்தமே யாங்கு. (ருஎ)

ஆரியன் மொழியா லறிஞரைச் சேறல்.

தேடக் கிடையாத தேசிகனே நின்மொழியாற்
றேடக் கிடையாத் திருவடைந்தே—னுடியொன்றைக்
கூடி மனமகிழ்வேன் கூர்ந்தவறி வாளர்பிற
கோடி மகிழ்ந்திடுவே னுற்று. (ருஅ)

மூவர்தந் நிலையின் முடிபிதேன் றுரைத்தல்.

சிற்சொரூப நாட்டஞ் சிதையாப் பெருந்தவத்தோர்
தற்சொரூப நாட்டந் தவிரார்கள்—சொற்சொரூப
நிச்சயமே யென்று நெடுமா லயன்முதலோ
ருச்சிதமாக் கொண்டதனு லோர். (ருகூ)

கல்வியே தனித்துக் கரைசேர்க் காதேன்ல்.

கலகலவென் றேகல்வி கற்றதனு லென்ன
நலமலியு மெய்ஞ்ஞான நண்ணு—பலகற்றும்
வாலறி வில்லா மனமுடையோ ரிவ்வுலகிற்
சீலரா வாரோநீ செப்பு. (கூ0)

உற்றுற்றுத் தன்னிலையை யோரா தவலமதாக்
கற்றுளறிக் காலங் கழிப்பதொடு—பற்றற்ற
நற்றவத்தார் போல நவின்றாலும் வேதஞ்சொல்
லற்றநிலை தான்வருமோ வாங்கு. (௬௧)

பிறப்பகற் றார்க்குப் பேச்சு மிகுமேனல்.

கொண்டகுடும் பத்திருந்து கூத்தாடு ஞானியரை
யண்டி யறிய வறிவில்லா—ரெண்டிக்கும்
போற்றப் பிறர்தம்மைப் போயளப்பர் கற்றதெலா
மாற்றவறி யார்பிறப்பை மற்று. (௬௨)

சீற்றமின் மனத்தாற் செறியாத தின்றேனல்.

உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளியென் றோர்மினென்ற—வள்ளுவனார்
சொல்லுக் கிலக்காகிச் சோரு மனமின்றே
னல்லுணர்வு வாய்க்குமே நன்று. (௬௩)

இன்னா புரியி லேவைக்குமின் பின்றேனல்.

முற்பகலின் னாபிறர்க்கு மொய்ம்பிற் செயிலின்னா
பிற்பகலிற் றற்கே பிறங்குமெனச்—சொற்றவுரை
கேட்டும் பிறவுயிர்க்குக் கேடுநினைந் தேதிரிந்து
நாட்டமிலா திங்கழிந்தோ நாம். (௬௪)

ஐய நீங்கார்க் கருணிலை யின்றேனல்.

ஐயத்தி னீங்கி யகன்றார்க்கே மெய்யுணர்வென்
றைய னுரைத்த வருண்மொழியான்—மையலற
வுய்யும் வகைதெரிந் தோயாப் பெருவெளியா
யெய்துவமோ வென்னோ விவண். (௬௫)

நற்சார் பால்வரு நன்மையை யுரைத்தல்.

சார்புணர்ந்து சார்புகெடச் சார்ந்தா ரருணிலையைச்
சார்தலுண்மை யென்றருளுஞ் சான்றோர்தந்—தேர்ந்தமொழி
யோரா துணர்வழிந்தோ முய்வமோ வுத்தமர்காள்
சீராருந் தன்மயத்திற் சேர்ந்து. (௬௬)

மனவோடக் கத்தான் மன்னு நிலையெனல்.

மனமாதி யுள்ளளவு மாறு மயக்க
மனமாதி யின்றேன் மயக்கந்—தனக்காகா
தென்று சமாதி யிருந்துநெடு நாட்பழகி
லொன்றுதோ தன்மயந்தா னுற்று. (௬௭)

பற்றற் றூர்க்கே பரகதி யாமெனல்.

பற்றற்று நிற்பார் பரவெளியா தல்லுண்மை
கற்றுற்று நிற்பவர்தாங் காண்பரென—முற்றுணர்வா
லென்றுரைத்தா னையாக்க ணைந்தை குருநாதன்
றன்றுதன துண்மையினிற் றோய்ந்து. (௬௮)

ஓரா தார்க்கிங் கொன்று மின்றெனல்.

ஓராமற் றன்னிலையை யுற்று னுடலறுமோ
காரார்சங் கற்பமெனுங் கட்டறுமோ—தீரா
வினையறுமோ வென்னே விகற்பமது தேரேன்
றுனியகற்று மாரியனே சொல். (௬௯)

உடம்பி னிழிவை யுணரக் கூறல்.

விட்டுவிடா மற்றோன்றும் வீண்பாழ்ஞ் சகமதனிற்
கட்டுண்ட சட்டை கழுகுகலகை—யிட்டமுறும்
பொத்தவுட லென்று புகழ்புரியார் மெய்யுணர்ந்தோர்
சத்தையற்ற தென்றுணர்ந்து தான். (௭௦)

நாட்குநாட் டேக நலியநரை மூப்புற்றுக்
காட்டுநரிக் கூணுதல் கண்டிருந்தும்—வாட்டமின்றி
யின்னுமுல காதற்கிங் கென்னே விசைந்திடுதற்
றுன்னுமறி வாதலின்றிச் சோர்ந்து. (௭௧)

இச்சையே பிறப்பிற் கேது வாமெனல்.

அவாவில்லார்க் கின்று மருந்துன்ப மென்று
லவாவற்று நம்மனத்தை யாழ்த்திற்—றவாதநிலை
யின்றே வருமெனற்கிங் கேதைய மொன்றுமின்றும்
பின்றுன் பிறப்பெனலென் பேசு. (௭௨)

சங்கற்ப நீங்கின் சாருநன் னிலையெனல்.

சங்கற்பக் கட்டொழிக்கிற் சாரா சகத்தோற்ற
மிங்கற் பமுமைய மேனிதனிற்—சங்கற்ப
மான்மாவன் ருயினஃ தான்மாவை யன்றியிலை
யேன்காணீ ரிந்நிலையை யிங்கு. (எ௩)

சங்கற்ப முள்ளவிடஞ் சாரும்பல் தோற்றங்கள்
சங்கற்ப நீங்குமிடந் தன்வடிவா—மிங்கணுவு
மையமிலை யென்றே யறையும்வே தாந்தங்க
ளுய்யும்வகை தேர்வா யுவந்து. (எ௪)

தூலநோக் ககலிற் ரேன்றும் வெளியெனல்.

மண்ணாதி கூட்டமதே மாவாதி தேகம்பின்
மண்சூக்கு மக்கூட்ட மாமனமென்—றெண்ணாது
வீணே யழிகின்ரேம் விண்ணாட்ட மேவுவமோ
காணேங்கண் ணாகநிதங் கண்டு. (எ௫)

ஆய்ந்தறி வுற்ரு லரியவீ டாமெனல்

எப்பொருள்க ளெங்கெங்கே யெவ்விதமாத் தோன்றிடினு
மப்பொருளை யங்கங்கே யாய்ந்தறிந்தாற்—றப்புடைய
நீங்குதலில் லாவறிவு நேரா விளங்குமதிற்
றாங்குவதே நல்லசுகந் தோய்ந்து. (எ௬)

நிட்கா மியத்தா னிகழ்வ துரைத்தல்.

தொல்லைவினைக் கீடாச் சுகிப்ப ருலகவின்பை
யல்ல லொழிக்க வறிவரோ—வல்லாய்கேள்
சொல்லுநிட் காமியமாய்த் துன்றுதவ மேசெய்யி
னெல்லையற்ற வின்பமா மிங்கு. (எ௭)

அபேத ஞானம் யார்க்கு நன்றேனல்.

பேத மபேதமெனப் பேசு மதமிரண்டிற்
பேதமத மோவுலகிற் பீழைதரும்—பேதமற்ற
நந்நிலையே முத்திதரு நன்ஞா னிகள்சொற்ற
வந்நிலையே நந்நிலையென் ருய். (எ௮)

இல்லறத் தாரு மெய்துவ ரறிவேனல்.

குடும்பந் தனிலிருந்து கொள்ளிவைத்துத் தம்மை
மடம்பற்ற மல்வாழ்வார் மாண்போர்—திடங்கொண்ட
வான்ரேர்க ளெவ்வறத்து மான்றவறி வாதலுண்மை
சான்றுதிரு வள்ளுவரே தாம். (எ௯)

பூரண ஞானி புரிவதோன் றின்றெனல்.

எவ்விடத்துந் தம்முருவே யென்றுணர்ந்தா ரெங்ஙுறுவ
ரெவ்விடத்துந் தாமாகா தென்னுவ—ரெவ்விடத்துங்
காணும் விகற்பமெலாங் காரியமென் றோராதார்
பேணுவதா லென்பெறுவர் பேசு. (அ0)

தன்னுரு சுகமேனத் தடையறக் கிளத்தல்

சுகந்தன் னுருவென்று சொல்லும்வே தாந்தஞ்
சுகமயலென் றோதுந் துவிதஞ்—சுகமோ
வயலாகி லந்தோ வலைதற் கிடமாம்
பயமாமென் றேனறியீர் பார்த்து. (அ௧)

சுத்தாத் துவிதமெனச் சொல்வரிரண் டாச்சிலவர்
சித்தப் பிரமமதாற் றேர்தலிலா—ரித்தரையி
லென்று மிவர்க ளிடர்க்கடலில் வீழ்வரலாற்
பொன்றுவரின் பஞ்சேரார் புக்கு. (அ௨)

வேதாந்த மோன்றே மேலதேன் றுரைத்தல்.

உலகில் பலமத முண்டதனு லுண்மை
யிலகத் தெரித்திடற்கின் றென்றே—பலகலையி
லத்துவிதத் தண்மையினை யாங்காங் கறைந்தனரால்
பித்துறுபே தம்மகலப் பேர்ந்து. (அ௩)

சங்கரர் மதமே தகுமத மாமேனல்.

மெய்ம்மறைக்கு மாறுபட்டார் மெய்காணு ரத்துவித
மெய்யுயிர்போ லென்பரது மேலன்று—முய்யுநெறி
காட்டுநஞ் சங்கரனுர் கானனீ ரென்றுலகை
நாட்டினு ரத்துவித நன்கு. (அச)

ஜீவன் முத்தரைச் சேற னன்றேனல்.

அன்னியத்தின் முத்தியென வாதரத்தோ டெந்நாளு
முன்னியுனி நின்றாலு மொன்றிடுமோ—பின்னிலத்திற்
கன்னியினி லுற்றபுட்போற் கட்டுண்டு முத்தராடி
மன்னிடிலன் றேவருநன் மாண்பு. (அரு)

நிராபேட்சிக வியாபக நேர வரைத்தல்.

அறிவி னுதய மணுவளவு தோன்றி
னறிவகண்ட மாயொளிர லாகு—மறிவு

வுடலளவா நிற்கி னுலகளவா குந்தான்
றிடலறிவா வீதுணர்மின் றேர்ந்து. (அசு)

சர்வம் பிரஹ்மமாய்த் தாமுணர்ந் துரைத்தல்.

மனத்துருவம் யாதென்று மாறுது நோக்கின்
மனம்பிரஹ்ம மாயுருவ மாறு—மினத்ததுவு
மின்னபடி யாகுமெனி னெல்லாம் பிரஹ்மமதே
யுன்னிலது வுந்தானென் றோர். (அஎ)

அறிவே யின்புரு வாமேன் றுணர்த்தல்.

மனத்தின்வே கத்தை மடித்துண் முகத்துட்
கனத்தவொளி யிற்செலுத்திக் காணின்—றினைத்தனையு
மன்றமஃபற் றேன்றுது மாவறிவின் பாவிளங்கு
மென்றும் பொருளா யிருந்து. (அஅ)

தனியிருந்துண் ணேக்குங்காற் சங்கற்ப மொன்றே
யினிதாய்ப் பலபலவா யேய்ந்து—துனிதரலா
லங்கே யதையாய்ந்தே யாதார நாட்டமுறிற்
பங்கமிலாப் பேரொளியாம் பற்று. (அகு)

அநுபவ வுண்மையை யாணையிட் டுறைதல்.

உலக முதற்பொருளா யுற்றுளிர்வ தேதோ
கலகமற வவ்வொளியைக் கண்டே—னிலகிடவே
பண்டைமறை விண்ட பரமன்மே லாணைபடி
யண்டரு மேற்கவிதை யாய்ந்து. (கூ0)

தத்துவ மகற்றித் தன்னுண்மை சாற்றல்.

தாகமுடன் பேரொளியைத் தானறிய வேண்டுமென
வேகமன மோடவின் பாகவிருந்—தாகமுதற்
றத்துவங்க ளெல்லாந் தனித்தனியே நேதித்தாற்
சித்துருவ மாத றிடம். (கூக)

உடலகனு முன்ன முணர்வீரோர்ந் துண்மை
நடலைவாழ் வென்றுலகை நாடிப்—படபடென
வுண்முகத்தி னுள்ளுள்ளே யூர்ந்தூர்ந்து பாழ்கடந்து
தண்மயமா நிற்பதனைக் கண்டு. (கூஉ)

உபாசனைப் பெருமையி னுயர்ச்சி கூறல்.

அத்துவித ஞான மரியததி லேசென்று
சித்தவிட் சேபமது தீர்ந்திடற்குச்—சுத்த
வுபாசனையைச் சொல்லி யுறுமா வரண
வபாவமதாச் செய்யுமறை யாய். (௬௩)

எல்லாமா யல்லவுமா யேய்ந்த தறிவேனல்.

எல்லாமா யல்லவுமா யீங்கொளிர்வ தேததுவே
யெல்லாரு மேத்தற் கியைந்ததென—வல்லமறை
சொல்லுவதை யாய்ந்தறிவாய்ச் சோர்வின்றி நானுத
னல்லவழுத் தாமதனை நாடு. (௬௪)

மரண பயமற வாழ்வது நன்றெனல்.

மரணபய மெள்ளளவு மாற்றவுண ராமல்
சரணநெறி நின்று களித்தான்—மரணபய
மாறுமோ வில்வுடலம் மாள்வதன்முன் சற்குருவின்
வீறுபதஞ் சேர்மின் விரைந்து. (௬௫)

கூனி நடைதளர்ந்து கோலூன்றி நாக்குளறி
யானிவரு தற்கண்டு மாகெடுவீர்—மேனிலையீ
தென்றுதிர ஞானத்தை யேலாதிங் கென்செய்தீ
ரென்றுமிது மோக்கமதோ விங்கு. (௬௬)

முப்பொருள் ஞான மோச மேயெனல்.

முப்பொருளு மோக்கமதின் மூவா திருக்குமெனுந்
தப்புடைய பித்தரொடு சாராதிங்—கெப்பொருளு
மெப்போதும் பூமாவா வேற்பவறிந் தேயிருந்தா
லப்போதன் றேதெளித லாம். (௬௭)

வலிந்தாட் கொண்ட வன்மையைக் கூறல்.

பொய்யாத கண்ணளிக்கப் போந்தவனென் றேயெவர்க்கு
மெய்யாநின் னன்னை தந்தை மேதினியி—னையாத
வையாக்கண் ணென்றே வழைத்தபெயர் சத்தியமே
மெய்யா மறைதனக்கு மேல். (௬௮)

சீடன் வினாவைச் சிறக்க விளக்கல்.

அய்யா புறத்துவிளை யாடுவதா னல்லறிவு
மெய்யாப் புகழுறுமோ மேல்வினவி—யுய்யவகேள்
கன்னிதன் னாயகனைக் கண்மறைத்துச் சோரனுடன்
மன்னிப் புணர்வதுபோன் மற்று. (௬௯)

அறிவே யனைத்து மாமென் றுணர்த்தல்.

அறிவைவிடத் தெய்வமெங்கே யாரறிந்தார் வேறு
யறிவை யறியா தகமென்—னெறியாக்
குறியா தறிவுருவாக் கொள்வீ ருருவை
மறையின் கருத்திதுவே மற்று. (௧00)

தன்மொழி தம்மைத் தாபிதப் படுத்தல்.

என்மொழியிற் சங்கையுள தென்றுரைத்த லொவ்வுவதன்
றென்மொழியை யேற்குமுறை யீங்கறைவன்—பொன்னார்
சடகோப மாமுனிவர் தம்மொழியோ டொத்திட்
டடனோர்த னன்று முளத்து (௧0௧)

உணருருவே தெய்வநிலை யோர்மினிதை யென்றே
யுணருருவா நின்றூழ்வா ரோதக்—கணமுங்
கலங்காம லந்நிலையைக் கண்டுசுகித் தாற்கு
விலங்காகும் பந்தமறும் விட்டு. (௧0௨)

வத்துவைப் போற்ற வரையறை யின்றெனல்.

வத்துவின தென்ன வகைதொகையாச் சொல்வதற்கு
வத்துவே ருயிருக்கின் வாய்வருமே—யொத்து
வத்துவெனற் றன்னுருவாய் மன்னுவதால் வத்துவினை
யெத்திறத்தாற் போற்றுவதா மிங்கு. (௧0௩)

வாழி.

சங்கரனர் தாள்வாழி தத்வமசி தான்வாழி
பங்கமிலை யாக்கண் பதம்வாழி—யெங்குந்தா
ஞனை நன்ஞானிலையை நாஞக நான்வாழி
யானுவிந் நூல்வாழி யார்ந்து.

சொரூபாநந்த விளக்கம்.

முற்றிற்று.

பாயிரம் வாழ்த்துட்படச் செய்யுள்—௧௧௪.